

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Міністру оборони України
РЕЗНИКОВУ О.Ю.

Шановний Олексію Юрійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит групи народних депутатів (Скороход А. К. та інших, всього 5 депутатів), оголошений на засіданні Верховної Ради України 4 листопада 2022 року, для розгляду і надання відповіді авторам запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

Руслан СТЕФАНЧУК

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Стефанчук Руслан Олександрович
Сертифікат: 58E2D9E7F960307B0460008081831002C7B81F09
Дійсний до: 29.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
11/10-2022/188251 від 04.11.2022

1041025

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Комітет з питань енергетики та житлово-комунальних послуг
01008, Україна, м. Київ-8, вул. Грушевського, 5, т.: (044) 255-29-25;
096-648-29-11 skorokhod@rada.gov.ua

№ _____

“ _____ ” _____ 2022 р.

**Міністру оборони України
Резнікову О.Ю.**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Про присвоєння Мохоньку Я.О.
найвищої державної відзнаки
«Герой України» (посмертно)

Шановний пане Міністре!

Більше 900 тисяч захисників зараз боронять нашу країну від російських військових та найманців. До 24 лютого військовослужбовців у складі Збройних сил України було втричі менше.

Російська агресія позбавила нас мирного життя і забрала на фронт сотні тисяч чоловіків і жінок. Мільйони українців залишилися без роботи, тисячі родин втратили годувальників.

Щодня наші військові роблять дивовижні подвиги на фронті. Українці стають справжніми героями України, показуючи мужність, відвагу та здатність до самопожертви заради інших.

Хтось рятує цілі екіпажі, хтось – побратимів, а для когось герой той, хто допоміг місцевому населенню в скрутний час із харчами. Поки їхні подвиги живуть у нашій пам'яті, доти вони будуть жити, до тих пір наша країна зберігатиме свою незалежність.

Так, старший солдат Мохонько Ярослав Олександрович, позивний «Ярий», на російсько-українській війні з 2014 року в складі 72 ОМБр.

Був призваний до лав Збройних Сил України у першу хвилю мобілізації у 2014 році й став першим карапашанином, який потрапив в зону АТО. На початку участі в АТО навесні 2014 року був на навчанні в Житомирі. Далі були ротації до Комиш-Зорі, Розівки.

Всередині квітня 2014 року був передислокований під Волноваху, де виконував бойові завдання. Далі була Нова Ялта, з якої 9 травня 2014 року «Ярий» з побратимами вирушили до Маріуполя. Саме БМП, в екіпажі якої був Ярослав Мохонько першою ввійшла до звільненого Маріуполя, розбивши окупанта.

Після Маріуполя був ряд «гарячих точок»: Маринівка, Амвросіївка, Красноармійське, Антрацит, Савур-Могила, Сніжне, Краснопартизанськ, Красний Дон, Сонцеве.

На початку липня 2014 року підрозділ, в якому служив Ярослав був дислокований під Ізварине, де потрапив у котел з якого вийшов разом з побратимами. Отримані в ході бойових дій контузія та травма хребта не дали змоги служити далі. Однак Ярослав не забув про побратимів і розпочав волонтерську діяльність.

Після вторгнення росії до України 24 лютого 2022 року Ярослав разом з побратимами, якими воював в АТО в 2014 році та батьком

(котрий вступив до лав Української Добровольчої Армії) добровільно приєдналися до 72-ї бригади «Чорні Запорожці» 25.02.2022. Самостійно організував всім своїм бійцям амуніцію, провізію, транспорт по прибуттю на позиції 72 ОМБр. Та взяв на себе фактичне командування взводом ВОП 371, попри звання старшого сержанта. Ротний Зумер С.С. не заперечував щодо фактичної передачі командування взводом ВОП 371 "Ярому". Даний факт засвідчено солдатами: Фазилов С.В.; Коротюк О.В.; Данилюк В.Л.; Буряченко А.Ю.; Буряченко В.Ю.; Булатовський В.М.; Дем'янчук С.О.; Дорогань М.; Кравченко Д.С.

Фактично прийнявши на себе командування взводом ВОП 371 «Ярий» грамотно налагодив виконання завдань, вивезення поранених та вбитих побратимів, організовував постачання припасів, амуніції, налагодив контакт з місцевим населенням та підготував навчання бійців. При зміні позицій планував фортифікаційні укріплення та розміщення підрозділу для оборони. До виїзду в Донецьку область, завдяки прекрасним комунікаційним та організаторським вмінням «Ярого» взвод був найбільш морально підготовлений, оскільки кожен солдат був впевнений у своєму командирі. Під час війни в Донецькій області с.Клинове (поблизу Бахмута), «Ярий» зі своїм взводом зайняли Воп 72371, який був найгарячішим до їх останнього дня перебування в даному населеному пункті.

За декілька днів «Ярий» організував на позиціях окопи, підготував кожен із трьох позицій до кругової оборони, що надалі зберегло багато життів. Під час активних бойових дій завдяки «Ярому» жоден боєць не покинув своїх позицій. При передачі ВОП іншому підрозділу «Ярий» особисто вивіз всіх своїх солдатів.

Всі дні від першого до останнього Ярий провів із хлопцями в окопах, відлучаючись лише для вивезення поранених та полеглих воїнів з позицій у ході зачистки ворожих ДРГ. «Ярий» керував танками та тримав хлопців в окопах, ні кроку назад. Саме в цей час ворог розуміє – вибити наших бійців із зайнятої позиції не вдасться й рубіж почали розбирати із САУ, гелікоптерів та паралельно палити в ній траву. Однак завдяки Ярославу жоден боєць не покинув позицій.

25 червня 2022 старший солдат Мохонько Ярослав Олександрович організовував дислокацію бійців по секторах для оборони. 26 червня 2022 року, доставивши першу групу в місце дислокації – визначив сектора та під час руху до дислокації другого сектору потрапив в засідку ворожого ДРГ.

«Ярий» та ще троє бійців прийняли бій, в ході якого всі четверо отримали травми, несумісні з життям. Завдяки хоробрості та самопожертві Ярослава

вдалось стримати окупанта до підходу основних сил та втримати зайняті ЗСУ позиції на стратегічному напрямку.

Життєвий шлях, дії та позиція Мохонько Ярослава Олександровича заслуговують на найвищу державну відзнаку – Герой України. Мохоньку Я.О. було 30 років, родом з села Карапиші, що на Київщині. У Ярослава залишилась дружина та трирічна донька. Батько, який був поруч з «Ярим» у складі Української Добровольчої Армії продовжує волонтерську діяльність.

Враховуючи вищезазначене та керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата» просимо Вас опрацювати цей депутатський запит та порушити клопотання присвоєння Мохоньку Ярославу Олександровичу найвищу державну відзнаку «Герой України» (посмертно) у зв'язку із здійсненням ним визначного геройського вчинку, виконанням бойових завдань щодо забезпечення відсічі збройної агресії російської федерації, а також за мужність і героїзм, який був проявлений у боях за Україну.

З повагою
Народний депутат України

Анна СКОРОХОД

Апарат Верховної Ради України
11/10-2022/188251 від 04.11.2022

1041025

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Стефанчук Руслан Олександрович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000F81831002C7B8E00
Дійсний до: 29.01.2023 0:00:00

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: СКОРОХОД АННА КОСТЯНТИНІВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000A4EFBF007D9B8A03
Дійсний до: 27.07.2023 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
299д9/7-2022/185406 від 01.11.2022

1038679